

ଖଣ୍ଡା ଓ ଢାଳ

ଗୋଟିଏ ଗାଆଁରେ କମାରଟିଏ ରହୁଥିଲା । ଲୁହାରେ ବିଭିନ୍ନ ଜିନିଷ ତିଆରି କରି ସେ ନିଜ ପେଟ ପୋଷୁଥିଲା । ଦିନେ ରାସ୍ତାରେ ବୁଲୁବୁଲୁ ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ଲୁହା ପାଇଲା । ସେହି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ଲୁହାକୁ ସେ ଘରକୁ ନେଇଗଲା । ଖଣ୍ଡିଏ ଲୁହାରେ ଖଣ୍ଡା ଓ ଅନ୍ୟଟିରେ ଢାଳଟିଏ ତିଆରି କଲା । କିଛି ଦିନ ପରେ ଜଣେ ଯୋଦ୍ଧା ଆସି କମାର ପାଖରୁ ସେହି ଖଣ୍ଡା ଓ ଢାଳଟିକୁ କିଣି ନେଇଗଲା । ବହୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ଢାଳ ଓ ଖଣ୍ଡାକୁ ବ୍ୟବହାର କଲା । ଥରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁକରୁ ଖଣ୍ଡାଟି ଭାଙ୍ଗି ଦୁଇ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା । ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ଖଣ୍ଡା ଓ ଢାଳକୁ ନେଇ ଯୋଦ୍ଧା ଘରକୁ ଫେରିଲା । ରାତିରେ ସମସ୍ତେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ଧୀର କଣ୍ଠରେ ଖଣ୍ଡା ଢାଳକୁ କହିଲା, “ତୁମେ ଆଗରୁ ଯେମିତି ଥିଲ, ସେମିତି ଅଛ । କିନ୍ତୁ ମୋର ଏଭଳି ଦଶା କାହିଁକି ହେଲା ?” ଢାଳ କହିଲା, “ତୁ ସବୁବେଳେ ମାରିବା କାଟିବା କାମରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛୁ; କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇବା କାମରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି । ମନେରଖ, ମାରିବା ଲୋକଠାରୁ ବଞ୍ଚାଇବା ଲୋକ ଦୀର୍ଘାୟୁ ।”

